

Onverwachts is tot de heerlijkheid van de
Vader geroepen mevrouw

AGNES TRONCQUO

echtgenote van Walter De Cock

geboren te St. Goriks-Oudenhove op 23
januari 1932 en plots overleden te Gent
op 16 september 1980, gestrekt door de
genademiddelen van de Kerk.

Bestuurslid van de K.V.L.V.

Agnes wist wat werken ... lijden en bidden
was. Trouw waakzaam, bij dag of bij
nacht, bij al wat haar werd toevertrouwd...
één kommer voor haar moederhart en vol
edele toewijding om alles, tot het een-
voudigste toe, goed te doen...

Herhaalde dagen kwam de pijn hard aan
maar moedig, vol betrouwen op de Heer
en op hare schone omgeving droeg ze
alles, zoals een moeder dat kan ... want
't is toch voor de anderen...

Ze steunde vast en vrij op God, in het
gezin, in de kerk. 't Was een spreken met
God en over alles, eenvoudig en overtuigd
ze was een voorbeeld.

Agnes leefde voor de anderen... in het
gezin... iedere dag was druk bezet met
zorg en inzet voor echtgenoot en kinderen,
in een sfeer van warme huiselijkheid en
gastvrijheid... Ze had nog tijd voor hare
schoonouders bij oud-zijn en ziek-worden.
Ze leefde met de biddende gemeenschap
op de parochie - samen met het gezin aan
de tafel van de Heer... waar men samen
bidt, blijft men samen.

Ze leefde met het geestdriftig bestuur en
heel de gemeenschap van de K.V.L.V.
Moedig ging ze op tocht op hare wijk...
op de vergaderingen was ze aangenaam

en welgezind... ze hield van al die mensen,
want ze kon een kristelijk getuigenis
geven van haar zin voor Kerk-zijn in deze
tijd.

Agnes leerde dit alles in een schone
familie-traditie... ze heeft dit alles door-
gegeven... getuigenis van haar schoon-
menselijkheid en diepe godsdienstzin.

Beminde echtgenoot en kinderen, waar
liefde is en waar men voor elkander leeft,
daar valt zo'n vroege scheiding zwaar,
zo hard, en menselijk-gesproken : niet te
dragen. Ik vraag u : blijft moedig. Leef
verder zoals we altijd hebben geleefd :
door God en voor elkaar... God zal voor
alles zorgen om moedig naar de toekomst
op te kijken...

Geliefde moeder en schoon-moeder, u zal
mijn heengaan diep treffen... ik blijf u
dankbaar voor de goedheid van uw moe-
derhart... bidt veel voor u... voor mij en
mijn gezin... duizendmaal dank voor het
minste dat ge nog voor de mijnen zult
doen...

Beste broers, zusters, schoonbroers en
schoonzusters, alle familieleden en vrien-
den, en medeleden uit de K.V.L.V., blijf
trouw aan een natuur-gebonden, werk-
zaam leven, in trouw aan God en aan de
familiebanden... dan zult ge biddend aan
mij terugdenken en meelijden met hen die
zo droef zijn om mijn te vroeg heengaan.
Gelukkig zij die in Vaders handen vallen
en leven na de dood.

De families Troncquo, De Cock,
De Cubber en De Clercq

danken U voor uw gebeden en uw blijken
van deelneming hun betoond in hun rouw.

Uitg. Miserez, Diftinge